

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemuši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit à Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru. Inseratni davek poseben. •Slovenski Narod• velja letno v Jugoslaviji 144.— Din, za inozemstvo 300.— Din. — Rokopisi se ne vračajo. — Naše telefonske številke so: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

Ogromen požar na Doleniskem

Požarna katastrofa pri Mirni

Sinoči je nenadoma izbruhnil požar v Glinjeku, ki je divjal vso noč in upepelil 25 objektov — Zgorelo je 15 prašičev, vsa perutnina in več glav goveje živine — Škoda znaša nad 1 milijon Ogenj doslej še ni pogašen

Mirna, 7. maja. Sinoči je zadela lepo vas Glinjek katastrofa, kakršne ljudje skoraj ne pomnijo. Okrog 6. zvečer se je nenadoma pojabil ogenj, ki se je s strahovito naglico širil in v kratkem času upepelil 25 objektov, 6 stanovanjskih hiš in 19 gospodarskih poslopij.

Ljudje so bili večinoma na polju in so opazili nevarnost šele takrat, ko so plameni švigali že visoko v zrak. Od blizu in daleč so prihiteli na pomoč, ko je začelo biti plat zvona. Med prebivalstvom je vladalo nepopisno razburjenje, ker je obstojala nevarnost, da se požar razsiri na vso vas.

Prvi so bili na mestu domači gasilci, ki so z največjo požrtvovalnostjo skušali rešiti, kar se je pač še rešiti dalo. Kmalu za njimi so prihiteli tudi gasilci iz Mokronoga, Sevnice in Št. Ruperta. S smrtno nevarnostjo so gasilci in domačini odnašali iz gorečih poslopij pohištvo, orodje in skušali rešiti živino. Kljub vsej požrtvovalnosti pa je prizadetim posestnikom zgorelo skoraj vse, tako da so čez noč postali berači. Po dosedanjih ugotovitvah je poginilo v plamensih 15 prašičev, več glav goveje živine, skoraj vsa perutnina, žrtev plamenov pa so postale vse zaloge živil in vsa krma za živino.

Zaradi vetra je bila reševalna akcija silno otežkočena. Gasilci so si pomagali na ta način, da so porušili nekatere ogrožene objekte. Pri gašenju se je ponesrečilo tudi več gasilcev, ki so dobili deloma težje poškodbe. Šele proti jutru se je posrečilo ogenj lokalizirati. Docela pogasiti pa ga še tudi dopoldne niso mogli in je še vedno nevarnost, da se ogenj razsiri. Pogorišče nudi žalostno sliko.

Škoda je ogromna in presega gotovo milijon dinarjev. Prizadeti posestniki so tembolj oškodovani, ker jim je pogorelo vse, zavarovan pa so le za malenkostne svote.

Kako je ogenj nastal, se še ne ve. Ljudje ugibajo marsikaj. Izraza se tudi sum, da je bil ogenj podtlaknjen iz maščevanja. Zadevo preiskeju orožništvo, ki že vrši poizvedbe.

Dodatno nam poročajo z Mirne:

Včeraj popoldne so imeli v Glinjku svatbo. Svatje so se okrog pol 6. pripravljajti domov k Vavtarju p. d. Bedenetu, kmalu pa je pričelo gorjeti in sicer na podu. Okrog 6. je bila že vsa vas v plamenu. Ogenj se je strahovito hitro širil ker so bila posamezna poškodja krita s slamo, stača pa so tudi zelo blizu skupaj. Pogorelo je 20 zgradb in si-

cer 6 stanovanjskih hiš in 19 gospodarskih poslopij. Ljudem je pogorelo vse, oprava, obleka, živila in krma. Nekemu posestniku je bale zgorelo tudi 30.000 Din. izkupec za prodane vole.

Na pomoč so prihiteli gasilci z Mirne z motorno brizgalno, gasilci iz Mokronoga z motorno brizgalno in gasilci iz Sevnice z motorno brizgalno, ka-

kor tudi gasilci iz Št. Ruperta in Selja pri Mirni z ročnima brizgalnima. Ročni brizgalni nista mogli stopiti v akcijo, ker je voda oddaljena kakih 500 m, pač pa so omnenjene tri motorne brizgalne obvarovale ostala dva posestnika, da jima ni vse pogorelo.

Beda pogorelcev je velika, ker jim je dobesedno vse zgorelo in jim je pomoč nujno potrebna.

Senzacija s črnimi kozami v Ljubljani

Neumestna potegavščina ljubljanskega hudomušneža. — Ljubljana premore samo štirinočne koze.

— Ljubljana, 7. maja. Po mestu so se štire danes dopoldne kot največja senzacija govorice, da so se tudi v Ljubljani pojavile črne koze, nevarna kuga, ki dela Angliji velike preglavice. Razumljivo je, da so te govorice povzročile med prebivalstvom veliko poznost. V pomirjenje javnosti moramo kategorično naglasiti, da so vse te govorice docela neosnovane. Nastale pa so vsled tega, ker je vojaška saniteta oblast kontumacirala oddelek artiljerijske vojašnice, kjer so se pojavile ošpi-

ce. Nekaj ludomušnež je hotel potegniti radovedne ženske in jim je natvezel, da gre za črne koze. Pristavil je še, da so tudi na sejnišču ugotovili danes dopoldne dva slučaja črnih koz, ki da so jih prinesli v mesto kmetje iz Dolenjske. Seveda je misli, da bodo same pogodile, da misli samo štirinočne živali. Vsekakor pa so take šale skrajno neumestne, ker lahko zelo skodujejo tujskemu prometu v Ljubljani. Proti razširjevalcem takih neresničnih vesti bo uvedeno kazensko postopanje.

4.000 bolnikov v plamenih

Katastrofa v newyorsejski bolnici — V paniki so bolniki podavili strežaje — Ogromna škoda

— Newyork, 7. maja. V New-Jerseyu je izbruhnil na sedaj nepojasnjeni način požar v veliki državni bolnici, ki je v kratkem objel vse objekte. Ker je ogenj nastal sredi noči, je bilo reševanje bolnikov, ki so ležali v gorečih zgradbah, nadvse otežkočeno. Le z največjim naporom se je posrečilo od vseh strani prihiteljim požarnim brambam rešiti okoli 4000 bolnikov, ki so ležali v bolnici. Med bolniki je bila tudi zaradi požara nastala strašna panika, ter je mnogo izmed njih pri poskusih rešiti se, bilo težko poškodovanih. Najtežja je bila akcija za reševanje v oddelku za umobolne, kjer so poblažnili bolniki napadli strežaje ter jih priceli daviti in otoževati, da so oni požigalci. Ta oddelek so izpraznili še s pomočjo vojaštva, ki je prihitelo med tem na pomoč. Škoda znaša čez 50 milijonov dinarjev.

Katastrofa francoskega vojaškega letala

S 500 m višine se je zrušilo na tla, pri čemur je eksplodiralo več bomb. — Letalo je razneslo, posadko pa ubilo.

— Pariz, 7. maja. Na letališču v Bourgesu se je pripetila včeraj dopoldne katastrofalna nesreča. Vojaško letalo za bombe se je dvignilo v zrak, da bi izvajalo razne manevre. V višini 500 metrov je motor nenadoma odpovedal, v sled česar je letalo, v katerem so bili

polez dve piloti še trije vojaki, strmoljalo na zemljo. Pri udarcu na zemljo je eksplodiralo več bomb, tako da je letalo docela razneslo, vso posadko pa na mestu ubilo. Ker je pod rusevinami še več bomb, si ne upajo rusevin ostreniti.

**KDOR OGLAŠUJE,
TA NAPREDUJE!**

Krvavi nemiri v Bombayu

V Bombayu se odigravajo neprestano spopadi med muslimani in Indijski. — Veliko število smrtnih žrtev. — Ostri ukrepi Angležev proti demonstrantom.

— Bombay, 7. maja. Nemiri, ki so pričeli po proklamirajujoči splošne stavke v bombayskih katunskih tovarnah, pri kateri je udeleno okoli 130 tisoč delavcev, so zahtevali dosedaj že težke krvave žrteve. Položaj je postal tem opasnejši, ker se je izkazalo, da je znova oživel staro sovraščvo med Indijsci in muslimani, ki so pričeli izrabljati nemire pri stavki za poravnavanje s starimi računovi. Skoro sleherni dan se odigravalo na bombayskih ulicah krvavi spopadi med muslimani in Indijski, ki zahtevajo smrtne žrteve. Na podlagi poročila bombayskega guvernerja je bilo dosedaj v teh bojih ubitih

že preko 50 oseb in okoli 200 težko ranjenih. Angleške oblasti, ki so jim bili obnovljeni spori med Indijsci in muslimani spočetka zelo povolji, ker so se zaradi njih zoper zasovražili oba plemena, so pričeli sedaj z energičnimi merami, da preprečijo nadaljnjo previranje krvi. Tako je izdal bombayski garnizijski komandant, ki je prevzel poveljstvo nad varnostnimi četami, redbo, da bo sleherni človek, ki bo pobiral na cesti kamnenje, na mestu ustreljen, ker se je izkazalo, da je bila v nemirih večina oseb ubitih in ranjenih s kamnenjem.

Atentat na Voldemarasa

Sinoči so trije neznanci napadli litovskega ministrskega predsednika — Ubili so njegovega adjutanta, težko ranili pa njegovega nečaka in ordonančnega oficirja

— Kovno, 7. maja. Sinoči je bil izvršen atentat na ministrskega predsednika Voldemarasa. Sinoči se je ministrski predsednik v spremstvu svoje žene in 10 letnega nečaka ter svojega adjutanta in ordonančnega oficirja vojnega ministrstva podal h koncertu, ki se je vršil v gledališču. Ko je stopal po aleji proti gledališču, je planil izza drevesa nek civilist in oddal proti Voldemarazu več strelov. Voldemaras in njegova žena sta ostala nepoškodovana, adjutant se je zgrudil na mestu mrtev, ordonančni oficir je bil težko ranjen v trebuh.

Ranjence so takoj pripeljali v bolnico, za napadalci pa so bile odpoljane na vse strani patrulje, vendar pa jih niso mogli izslediti. Opaženo je bilo, da so bili trije napadalci, od katerih pa je streljal samo eden. Domneva se, da so imeli v bližini pripravljen avtomobil, na katerem so pobegnili.

Balon brez posadke

Pri Stuttgatu je pristal balon brez posadke. — Zagonetna usoda majorja in njegove hčerke.

— Stettin, 7. maja. V nedeljo popoldne se je spustil v bližini Stuttgarta na zemljo balon, ki se je dvignil v zrak v Bitterfeldu. Ljudem, ki so se nahajali v neposredni bližini, je zbudilo pozornost, da ni nihče izstopil iz košare balona. Prihiteli so zrazeni in opazili v svoje veliko presenečenje, da ni nikogar v gondoli. V njej so našli moški in ženski plašč, ročno torbico, fotografski aparat in nekaj živil. Ko so pre-

iskali ročno torbico, so našli v njej legitimacijo, na podlagi katere so mogli sklepati, kdo se je z balonom dvignil v zrak. Gre za nekoga majorja Beitzkeja in njegovo hčerko, ki sta v Bitterfeldu startala z balonom. Ker ni bil odprt ventil balona in ker tudi o zrakoplovčeh ni od drugod nobenega gledal, sklepajo, da sta se oba na nepojasnjenu način ponesrečila.

Centralni dopisni urad

— Beograd, 7. maja. Ministrski predsednik je danes podpisal uredbu o organizaciji centralnega dopisnega urada. Centralni dopisni urad bo imel šest oddelkov, med katerimi bo najvažnejši oddelek za notranjo in zunanjega propagando. Podružnične dopisne urade bodo v Ljubljani, Zagrebu, Sarajevu in Skoplju. Pri vsakem velikem županju bo nameščen poseben tiskovni referent. V službo pri dopisnem uradu bodo sprejeti samo izvezbani poklicni novinarji.

Poljske finance

— Warszawa, 7. maja. V kratkem bo izkazano, da je obnovljeno ameriško finančno sodelovanje za Poljsko Dewey. Poročilo ugotavlja sedanje dolgoletje Poljske inozemstva, ki znaša 460 milijonov dolarjev. Poročilo kritizira poljski sedanjci davčni sistem in nepravilno davčno obremenitev ter predlaže razne temeljne reforme.

Svečanosti v Orleansu

— Orleans, 7. maja. Ob navzočnosti štirih kardinalov, štirih nadškofov in 44 škofov so prizete danes velike cerkvene svečanosti v proslavo 500letnice rešitve Orleansa po devici Orleanski.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA
Devize: Amsterdam 22.875, Berlin 13.173 — 13.505 (13.49), Bruselj 7.8986, Budimpešta 9.9162, Curih 10944 — 1097.4 (1.959), Dunaj 7.9762 — 8.0062 (7.9912), London 275.65 — 276.45 (276.05), Newyork 56.78, Pariz 222.44, Praga 167.93 — 168.73 (168.33) Tret 298.08.

ZAGREBSKA BORZA
Devize: Amsterdam 22.875, Dunaj 7.9912 Berlin 13.49, Budimpešta 9.9162, London 276.08, Milan 298.08, Newyork 56.78, Pariz 222.44, Praga 168.38, Curih 1095.9.

ELEKTI: Celjska 158 den., Ljubljanska Kredita 123 den., Praštediona 850 den., Kreditna 170 den., Vevče 123 den., Ruše 250 — 260, Stavbna 50 den., Šešir 105 den.

INOZEMSCHE BORZE
Curih: Beograd 9.125, Dunaj 72.93, Budimpešta 90.50, Berlin 123.15, London 25.19, Něhork 519.10, Pariz 20.285, Milan 27.195, Zraga 15.365.

Svetovni kongres trgovskih potnikov

— Pariz, 7. maja. Na inicijativo francoskega trgovinskega ministrstva je bil danes v prostorih zunanjega ministrstva otvorjen svetovni kongres trgovskih zastopnikov in potnikov. Na kongresu je zastopan 14 držav.

INOZEMSCHE BORZE
Curih: Beograd 9.125, Dunaj 72.93, Budimpešta 90.50, Berlin 123.15, London 25.19, Něhork 519.10, Pariz 20.285, Milan 27.195, Zraga 15.365.

Dnevne vesti.

—10-letnica osvobojenja Mežiške doline. Mežiška dolina praznuje dne 9. junija 1929 desetletnico osvobojenja. Ker je naročitev posebnega vlaka preko Savinjske in Mislinjske doline zvezana z ogromnimi stroški (ca 15.000 Din), se izplača le, ako je večja udeležna napovedana. Zato prosi odbor vsa društva, da najkesneje do 15. maja t. l. javijo približno število udeležencev, da more odbor vlak naročiti. Vozni red namejnjega posebnega vlaka bo objavljen v vseh slovenskih časopisih. — Odbor narodno-kulturnih društev v Guštanju.

— Rumunski minister v Splitu. V nedeljo je prispel v Split rumunski minister sozialne politike George Caranin, ki ostane delj časa v Dalmaciji.

— Hrvatski planine na Karavankah in Kamniških planinah. Hrvatsko planinsko društvo »Sjeme« priredi o binkotih za svoje člane skupen izlet na Stol, Golico in Storžič.

— Izvirna slovenska opera »Crna mačka«. V nekem zagrebškem listu čitamo, da bo vprizorjena danes v Ljubljani premijera slovenske opere »Crna mačka«. O Kogojevi operi »Crne maske« se je pri nas že toliko pisalo, da bi bratje Hrvati pač lahko vedeli, da Slovenci opere »Crna mačka« še nimamo.

— Angleži v Američani v Dalmaciji. V maju prisplo v Dubrovnik 4 veliki prekoatlantski parniki, s katerimi se pripelje mnogo angleških in ameriških letoviščarjev na počitnice. Izgled za letošnji tukši promet v Dalmaciji so splošno tudi ugodni. Vse kaže, da bo letošnja sezona v našem Primorju po številu inozemskih letoviščarjev znatno nadkrijevala lanskou.

— Sprememba imena postajališča. S 15. majem se spremeni ime postajališča St.Lovrenc na Pohorju, ki se bo imenovalo v bodoče Puščava—St. Lovrenc.

— Razstava perutnine in kuncov. Z ozirom na omejen prostor in določeno število klešč, ki so namenjene za razstavo perutnine in kuncov o prilici letošnjega velesejma, ki se vrši od 30. maja do 9. junija t. l. se pozivajo vsi oni reči, ki se žele razstave udeležiti, da bo šimprej store. Razstavnih pogojev so bili objavljeni v 7. številki »Kmetovalca« in ti so: 1. Perutnino je potreben načasnele do sreda, 29. maja do opoldne na razstavo, ker traja ista le do 3. junija, kunc je pa prinesi do tortka, 4. opoldne. Razstava kuncov traja do 9. junija. — 2. Perutnina se razstavi v skupinah (1 petelin, 2 kokoši); slično tudi race, pure in gosi; golobe po parih, kunce pa ali posamezno ali pa z družino. Pri perutnini so izjemno dovoljene tudi večje skupine. — 3. Vsak razstavljalec kokoši naj poslije v poučne svrhe tudi po pet jajc od istih živali (v poučne svrhe). — 4. Kmetijska družba in Velesjejska uprava ne zamira za morebitni požiri živali pri prevozu ali na razstavišču, če ga nista sami zakrivili. — 5. Vse razstavljive živali se lahko na razstavi prodajo (10% izkuščka gre v korist perutninarskega odseka). Stroški za razstavo (dovoz in odvoz gre na račun razstavljalca). Posilke je označiti kot »razstavljeno blago na Velesjejsku upravo, vsled česar je dovoljena polovčna voznina. — 6. Vsak razstavljalec plača od klešč po 5 Din za prehrano zdrobila prsni koš. Preden je prihitel sin, ki je slišal očetovo klice na pomoč, je nesrečni trgovec že izdihnil.

svoje moči in se čvrsto držal jermena ter se spustil ko se mu je zdele ugodno. Dobipa je težke notranje poškodbe in se še ne ve, če ostane pri življenju. Policija je uvedla preiskavo, da ugotovi, kdo je zakril vesrečo.

— Samomor v pijanosti. Pred dnevi smo poročali, da je lastnik zagrebškega kopalnišča na Savu potegnif iz Save truplo neznan utopilken, katere identitete ni bilo mogoče ugotoviti. Znano tudi ni bilo, ali je skočila v vodo v samomornilnem namenu ali pa gre za nesrečo ali zločin. Po osebnem popisu, ki so ga objavili zagrebški listi je pri sluga Bahum spoznal v upotrijeku svojo ženo Jelko. Bila je zaposlena pri neki gospo na Ilici in je rada pila. Sodi se, da je izvršila samomor v pijanosti. Pred samomorom so jo videli delavci ob reki. Možu je večkrat izjavila, da si bo končala življenje.

— Samomor mlade učenke. Iz Dubrovnika poročajo, da so včeraj popoldne mimočdo opazili v globokih pecinah ob morju truplo neznan ženske. O tem so takoj obvestili pristaniško oblast, ki je postala na kraj motorni čoln z reševalnim moštvo, ki je počasno potegnilo strahovito razmrevarjanje trupla nekje mladenke. Noge in roke je imela popolnoma polomljene, glavo pa tako razbito, da je ni bilo mogoče spoznati. Truplo so odpeljali v mrtvahnico in ugotovili, da je nesrečnica 18letna učenka 3. razreda dubrovniškega ženskega učilišča Dragica Cefinić. Doma je bila iz Blata na otoku Korčuli. Spoznal jo je uradnik dubrovniške občine g. Kušelj, pri katerem je stanovala. Ta je tudi izjavila, da ni bilo opaziti na dekletu zadnje čase nikake posebne spremembe, potra je pa bila zmeroma. Bila je živčno bolna in je vedno potrila, da ji v Šoli ne gre dobro in bi rada domov ter pustila študije. V kolikor je uradnik pokojnico poznał, ne gre za ljudljavno tragedijo. Tragična smrt učenke je vzbudila v mestu splošno sotčje.

Kako je nastala eksplozija v Batini Skeli. Iz Subotice poročajo, da oblasti energično nadaljujejo preiskavo v zadavi strašne eksplozije dinamita v kamnolomu Batina Skela, ki je zahtevala življenje 8 delavcev, dočim se deveti borci s smrtno in ni upanja, da bi okrevali. Dosedaj se že ni posrečilo ugotoviti, ali se je nesreča prijetila slučajno zaradi neprevidnosti, ali je pa delo blažeza. Zdi se namreč, da je nadzornik Grdić v trenutku duševne zmednosti sam postavil dinamit na peč in tako povzročil strašno nesrečo. Delavci, ki so bili takoj po nesreči zasišani, so izjavili, da je bil Grdić zadnja čas potrl in je izjavil, da se je naveličal življenja. Delavci so tudi izjavili, da je Grdić prinesel z dinamilom v baraku tudi ekrazit in se je nemirno izprehajal po baraki. Mnogim je padlo v oči njegovo nenavadno vedenje. Tako nato je nastala eksplozija, katere žrtev je postal tudi Grdić.

Pobesneli bik ga je umrtil. Iz Sušnje poročajo o strašni smrti trgovca s perutnino Janka Majariča. Pred tednom je trgovec prevzel v reho bika. Ko je pred dnevi stopil v hlev, se je bil odtrgal in se zagnal naravnost v Majnariča. Pobesneli žival je trgovca vrgla najprvo ob steno ter mu zdrobila prsni koš. Preden je prihitel sin, ki je slišal očetovo klice na pomoč, je nesrečni trgovec že izdihnil.

Iz Ljubljane

—lj 40-letnica tvrdke Ludvik Černe. Jutri proslavi ugledna ljubljanska tvrdka, trgovina z zlatnino Ludvik Černe v Wolfski ulici 40-letnico svojega obstoja. Ustanovil je podjetje g. Ludvik Černe starejši dne 8. maja 1889. Iz skromnih početkov se je podjetje razvilo v lepo postavljeni tvrdko, ki zavzema danes med juvelirji v Ljubljani eno vodilnih mest. Agilnemu g. Černetu, ki je tudi že dolga leta načest naročnik, k izrednemu jubileju izkreno čestitamo in kljucem: Se na mnoga leta!

—lj Stavbo gibanje v Ljubljani. Na Prulah kopljelo svet za temelj enonadstropni vili z visokim prilijetjem. Z betoniranjem tal so pridelali danes. Temeljno zidovje bo z klesanega kamna in bo šlo do telesa do polj počasi od rok. Zidarska dela bo izvršil stavbnik Matko Čurk. Vila bo imela štiri stanovanja, ki bodo v uporabo nje imeniku J. Zalazniku in trem strankam.

— Na Privozu je napravil optik Zajc iz prične hiše enonadstropno hišo. Zidarska

in tesarska dela so do malega končana.

— V Močnikovi ulici so ravnokar pokrili višokopritično hišo Ivana Kavška, uslužbenca v Prisilni delavnicu. Zidarska dela izvršuje zidarji mojster Anton Mavrič. — V Grabloveci ulici je pričel do san kopravil tam za temelj svoje enonadstropne hiše zeleniški uslužbenec Andr. Čadež. Zemljišče je plačal še po 27 Din m², a danes se plačujejo ondotne stavbne parcele že po 50 Din m². Ker se pri kopravju tudi dovolj peska in granoma, ni treba tega materiala dovoziti, kar vsekako zmanjša stavbne stroške. Tudi imajo hiše in vile, ki so zidané na takem svetu, dosti bolj zdravljajo hiše v barv in nians. Ce omenimo še primitivni voziček z lončki za barve, katerega površina služi za paleto, s katere odsevajo razne barve. »Galerijo«, kjer slikari opazujejo svoje delo in par slik raznih znanosti in neznanih gledaliških junakov, smo z interijerjem slikarne skoropriznati.

V sredini je prazen kompleks, kjer slikarji običajno razpoložno platno na ogrodja in slikajo. Marsikoga bo zanimalo, kako se napravi kulisa. Mizarji napravijo ogrodje, seve vse po načrtih in skicah, ki jih preimejo, slikarji napomožno platno in skicirajo ter poslikajo po predloženi skici, na kateri je mojster Vavpotič st. vse podrobno označil in analiziral. Profesor Vavpotič, ki je scenograf, je eden glavnih stebrov našega gledališča. Sam napravi skice in osnutke za kulise, riše kostume in oblike, točno precizira slikarjem instrukcije in modele, po katerih lahko realizirajo njegove zamisli, sam je

izdelkov ter ročnih del svojih gojenj. Da se omogoči vskomur ogled, bo razstava odprta sredo 8. maja ob 16. ure in se zaključi v četrtek 9. maja ob 18. Vstop prost. Vabijo se posebno cenjene mojstorce, karor tudi drugi prijatelji našega obrtnodajalnega solstva, da posetijo razstavo v čim največjem številu!

—lj Za matere. Uprava Narodnega ženskega saveza v Ljubljani je razposlala med občinstvo nekaj prošenj za prispevke v fond, ki je določen za najnajvečje podporo bednemu matermu mnogoštevilne dece. Obračamo se z izkreno prosinjo na vse, ki so dobrega srca: Ne zavrzite položnic! Darujte v počasjenje materinega imena po svojih močeh za ta prepotreben fond. Tudi najmanjši prispevek je dobrodošel. Kdor ni dobil položnico naj pošije svoj dar potom naši dnevniki: »Slovenska Naroda«, »Jutra« ali »Slovenca«. — Narodni ženski savez, sloven. del.

—lj Usposobljenosti izpit. Razgledi v počasjenje materinega imena po svojih močeh za ta prepotreben fond. Tudi najmanjši prispevek je dobrodošel. Kdor ni dobil položnico naj pošije svoj dar potom naši dnevniki: »Slovenska Naroda«, »Jutra« ali »Slovenca«. — Narodni ženski savez, sloven. del.

—lj Izlet privatnih nameščencev na sv. Goro. Člani ljubljanskih v Zvezni druževi privatnih nameščencev včlanjenih družev prirede v nedeljo 12. t. m. izlet na sv. Goro. Izletniki odpotujejo z vlakom ob 7.38 iz Ljubljane do Save. Od tod pa na sv. Goro. Zvezna poziva vse člane društva, da se udeleži tega izleta v pripevlje se budi tudi družine in prijatelje.

—lj Večer slovenske pesmi prirede na sv. Goro. Člani ljubljanskih v Zvezni druževi privatnih nameščencev včlanjenih družev prirede v nedeljo 12. t. m. izlet na sv. Goro. Izletniki odpotujejo z vlakom ob 7.38 iz Ljubljane do Save. Od tod pa na sv. Goro. Zvezna poziva vse člane društva, da se udeleži tega izleta v pripevlje se budi tudi družine in prijatelje.

—lj Obrestivo preselite specjalnega ateljeja za črkoslikarstvo iz Gospode ulice na sv. Goro. Člani ljubljanskih v Zvezni druževi privatnih nameščencev včlanjenih družev prirede v nedeljo 12. t. m. izlet na sv. Goro. Zvezna poziva vse člane društva, da se udeleži tega izleta v pripevlje se budi tudi družine in prijatelje.

—lj Ure za birmo. F. Čuden. Prešernova 1.

Iz Celja

—c Uradni mestnega magistrata bodo radi snaženja dne 13. in 14. t. m. za stranke zaprti. Stranke, ki so vabilene za omenjena dneva, naj se zglate na magistratu 15. t. m.

—c Dežurna lekarška služba. Tekoči teden ima nočno lekarško službo v Celju lekarja. Pri križu na Cankarjevi cesti.

—c Razprtjanje hmeljarne. Posestnik in trgovec Anton Vodenik v Petrovčah pri Celju namerava povečati svojo hmeljarino. Komisjonala pozvadba v obravnavo se vrši na licu mesta v petek 10. maja.

—c Izgubljeno in najdeno. Zasebuca Jožeta Verduša iz Gospode ulice je razgledi v počasjenje materinega imena po svojih močeh za ta prepotreben fond. Tudi najmanjši prispevek je dobrodošel. Kdor ni dobil položnico naj pošije svoj dar potom naši dnevniki: »Slovenska Naroda«, »Jutra« ali »Slovenca«. — Narodni ženski savez, sloven. del.

—lj Usposobljenosti izpit. Razgledi v počasjenje materinega imena po svojih močeh za ta prepotreben fond. Tudi najmanjši prispevek je dobrodošel. Kdor ni dobil položnico naj pošije svoj dar potom naši dnevniki: »Slovenska Naroda«, »Jutra« ali »Slovenca«. — Narodni ženski savez, sloven. del.

—c Nedelja v Celju. Prekrasno nedeljsko vreme je izvabilo malone vse Celje v prirodo in na sonce. Mesto je bilo popolnoma popolno ob mrtvu. V Gaberju se je vršila včlanjenje dneva v 1. del, v katerem Jožeta zadržuje Minci, ki je žena sužnja in morda absolutno pamarti. Dialog je eden, sicer, med pienimi japonske delikatnosti čisto nemščig. Sploh pa je 1. del vse, natrapnost neverjetno prazno dejanja in misli. Tudi v 2. delu je med markjem in markiso včasih drastično dialog, ki bi ga Farrero odložil. Tretje dejanje bi v početnem priporočalo potrebovalo za mornarje načeljene načinjene sib, kar je včasih vodilo do včasih včasih.

—lj Obrestivo preselite specjalnega ateljeja za črkoslikarstvo iz Gospode ulice na sv. Goro. Člani ljubljanskih v Zvezni druževi privatnih nameščencev včlanjenih družev prirede v nedeljo 12. t. m. izlet na sv. Goro. Zvezna poziva vse člane društva, da se udeleži tega izleta v pripevlje se budi tudi družine in prijatelje.

—lj Ure za birmo. F. Čuden. Prešernova 1.

47-L

Prosvoeta

Narodno gledališče v Ljubljani

Ta »Bitka« je — Izgubljena. Vsa na način odra in v tej dramatizaciji s takim zaključkom: na bojni oklepni ladji »Nikkō«, oztrou v mesecu oklepni stolp je vse ubito, ko pada zastor, in da so Japonci temeljito razbiti Rusi pri Cušini, tega pa ne pove nobena beseda. Ne pove na odra. Pad pa se julija to četa na ledi, kjer je točno povedano, da se godi »Bitka« pred in med bitko 1. 1905. v letu 1929. Vse ženske toalete so torej prav iz najnoveljše dobe in anachronične za celih 10 let. Takisto je Perganova taška in so senčniki na svetiljki fabrikati naših dnu. V pravilnem slogu terijaljevi. Zadnji čas je, da se nača garderoba neponovlja v obnovi.

Farrero roman »La Battaglia« je izšel v Parizovem »Modern Bibliotheque« s originalnim sodobnim ilustracijami, ki jih je prevzel tudi dr. Nikolaj Andrej I. 1915 za svoj izvrstni hrvatski prevod »Boj kod Cušine« v 32. knjigi svoje »Zabavne biblioteke«. Tiste ilustracije bi moralno začeti režiserju kot edino pravilne, stilski sodobne figure za vse ebole dramatizacije, za množice občinstva, mimo režije.

Farrero slika v svojem romani s finimi paščnimi barvami nezadno, diskretno zastre, Frontaleva dramatizacija pa uporablja čisto prav grobo pastoznost. Brutalno pa, pr. se dotika poslancev včasih dialog v 1. del, v katerem Jožeta zadržuje Minci, ki je žena sužnja in morda absolutno pamarti. Dialog je eden, sicer, med pienimi japonske delikatnosti čisto nemščig. Sploh pa je 1. del vse, natrapnost neverjetno prazno dejanja in misli. Tudi v 2. delu je med markjem in markiso včasih drastično dialog, ki bi ga Farrero odložil. Tretje dejanje bi v početnem priporočalo potrebovalo za mornarje načeljene načinjene sib, kar je včasih vodilo do včasih včasih.

V celoti torej igra ne učinkuje in ostavlja gledalce malone hladne. Tega pa niso kralji igralci, niti režiser Debevec, ki ima gre celo pričenje, da g

Auguste Blanche:
Na valovih strasti
Roman

Toda malokdo jo je opazoval s takim zanimanjem in spoštovanjem, kakor Armand Cambon, ki je prišel na sestane, dasi je ura komaj odbila sedem.

Cambon je končno odvrljil pogled od slavoloka, kajti težko je stati tam dolgo in gledati v višino 107 komocoval, posebno če nosimo, kakor Cambon, bel plastron s trdim ovratnikom. Jasno je, da ne moremo kazati golega vrata, če smo povabljeni k odlični dami, kakor se tudi ne spodobi nositi blizu. Če torej moremo, oblecemo eleganten črn frak s pripadajočim telovinkom in hlačami. Vse to je imel tudi naš junak in kar je še bolj čudno — v žepu je imel celo belo rokavice, kajti čemu bi si jih nataknil, ko pa je ura komaj odbila sedem. Vendônski slavolok si lahko človek ogleda tudi brez belih rokavic.

Toda Armand Cambon je imel mimo tega v vsakem žepu nekaj, kar ni bilo scomme il faut ni podnevi, nič ponos. Imel je namreč v enem žepu bodalo, v drugem pa dvocevno pištole.

To sicer niso bile rože, ki jih nosimo s seboj, če gremo k dami, toda Armand Cambon je bil previden general.

Anonimno pisemce, žakajoča kočija, maskirana komornica in zavezane oči,

vse to je bilo sicer zelo zanimivo, to-

da čista igra ni bila ali pa je vsaj iz-

dajala strah na eni strani, ki je mogel logično domnevati nevarnost na drugi. Če se ena stran zavaruje za vsak slučaj, je treba storiti isto tudi na drugi strani. Skraka, Armandu se ni zdelo prav nč čudno, da se je oborožil in da je imel v žepih orožje, ki ga v mirnem času ni bilo težko skriti, ki pa nam je zelo dobrodošlo. Če se je treba braniti, posebno če imamo pred seboj istočasno več sovražnikov.

Stara resnica, da čas nikoli ne mi- neva tako počasi, kakor če pričakujemo kaj prijetnega. Bilo je šele četrtna osem, na našem junaku se je zdele četrt ure na Place Vendôme cela večnost, čeprav je porabil ta kratak čas, da ponoviti v mislih vso Napoleonovo zgodovino. Izprehajal se je po trgu, kjer je bilo mnogo ljudi obeli spolov.

V enem kotu je imel prodajalec sta-

re moške oblike predolg in preveč na-

vdušen govor o svojih oguljenih capah.

Pošlušalo ga je kakih dvajset zjaj. Pro-

dajalec je bil bledega, koščenega obraza,

kar megovo telo je pa imelo izredno grobe dimenije. Kdor ga je videl od blizu, je spoznal, da ima vso svojo robo na sebi. Čim več je prodal, tem bolj suh je postajal. Slednjič je stal pred radovedneži v sami straži in hlačah, kar je pričalo, da je delal dobre kupči-

je. Tako oskuaben, obe roki polni denarja, je med splošnim smehom odhajal.

Armand se je smejal z drugimi, nenekrat je pa začutil, da ga je v gneči nekdo dregnil pod rebra. Hitro je segel z roko tia, kjer je čutil pritisk, in baš pravocašno je zadral tujo roko, v kateri je takoj spoznal svojo pištol.

— Kaj nameravate? — je vprašal onemoga, kateremu je pripadala roka in ki se spadal v tako zvano boljšo družbo.

— Oprostite, prosim, — je jecjal neznanec in vrgel pištolo proč. Toda... toda zdi se mi čudno, da hodite po mestu s takimi rečmi, — je pripomnil in se pomešal med množico.

— Bolj bi vam ugajalo, če bi bila denarnica, — je zamrmral Cambon. Sklonil se je, pobral pištolo in jo hitro spravil v žep.

Spoznal je takoj, s kom ima opraviti. Bal se je pa prepričal z žeparijem, ki je bil našel v žepu svojega bližnjega načita pštole namesto denarnice.

Skoro enako vesel, kakor žepar, da noben policaj ni videl incidenta, se je zatekel Cambon na drugo stran Place Vendôme in sklenil je bolj paziti na svoje žepe. Izprehajal se je še nekaj časa in opazil je, da gre čas hitreje od trenutka, ko je zasačil žeparija.

Slučajno se je ustavil njegov pogled na dveh gospodihi, ki sta se mu bližala. Ker je sijala luna, je lahko razločil potrebujuči obraz.

Eden je bil tisti, ki sicer ne zbirja orožja, za domači muzej, ki bi bil pa kmalu pripravljen Cambonovo orožarno ob dvocevno pištole.

Cambonu se je pa zdelo, da pozna tudi žeparijevega tovariska.

Nosi je nizek črn klobuk s širokim trakom in zelo dolgo suknjo, kakrsne so nosili francoski duhovniki.

Cambon se je ustavil in napel možgane.

Kje neki je že videl ta bledi obraz s črno brado v zvezci s to dolgo, črno suknjo? Kar se je spomnil in zamrmral sam pri sebi:

— Ah, ali ni bil to on? Ne, saj ni mogoče! In vendar je tako podoben duhovniku in rue St. Etienne, mojemu sedetu, da lahko prisrežem, da je on.

Ta čas je odbila ura osem.

Armand Cambon je hitel na oni kraj Place Vendôme, ki ga je označila v pištemu neznana mama.

Tam je res stala kočija s kočijačem na koži. Pred njo je stala ženska postava v plašču in klobučku, na katerem je bil pritet bogato naguban pajčolan.

Cambon je stopil pogumno k neznanki, ki je nekoliko odgrnila pajčolan in z enim očesom radovedno gledala postavnega mladeniča.

— Monsieur, zdaj se mi, da nekoga pričakujete, — je dejala z zamolklim glasom.

Armand je imel prodajalec stanovanjske oblike predolg in preveč na- vdušen govor o svojih oguljenih capah. Poslušalo ga je kakih dvajset zjaj. Prodajalec je bil bledega, koščenega obraza, kar megovo telo je pa imelo izredno grobe dimenije. Kdor ga je videl od blizu, je spoznal, da ima vso svojo robo na sebi. Čim več je prodal, tem bolj suh je postajal. Slednjič je stal pred radovedneži v sami straži in hlačah, kar je pričalo, da je delal dobre kupči-

je. Tako oskuaben, obe roki polni denarja, je med splošnim smehom odhajal.

Armand se je smejal z drugimi, nenekrat je pa začutil, da ga je v gneči nekdo dregnil pod rebra. Hitro je segel z roko tia, kjer je čutil pritisk, in baš pravocašno je zadral tujo roko, v kateri je takoj spoznal svojo pištol.

— Kaj nameravate? — je vprašal onemoga, kateremu je pripadala roka in ki se spadal v tako zvano boljšo družbo.

— Oprostite, prosim, — je jecjal neznanec in vrgel pištolo proč. Toda... toda zdi se mi čudno, da hodite po mestu s takimi rečmi, — je pripomnil in se pomešal med množico.

— Bolj bi vam ugajalo, če bi bila denarnica, — je zamrmral Cambon. Sklonil se je, pobral pištolo in jo hitro spravil v žep.

Spoznal je takoj, s kom ima opraviti. Bal se je pa prepričal z žeparijem, ki je bil našel v žepu svojega bližnjega načita pštole namesto denarnice.

Skoro enako vesel, kakor žepar, da noben policaj ni videl incidenta, se je zatekel Cambon na drugo stran Place Vendôme in sklenil je bolj paziti na svoje žepe. Izprehajal se je še nekaj časa in opazil je, da gre čas hitreje od trenutka, ko je zasačil žeparija.

Slučajno se je ustavil njegov pogled na dveh gospodihi, ki sta se mu bližala. Ker je sijala luna, je lahko razločil potrebujuči obraz.

Eden je bil tisti, ki sicer ne zbirja orožja, za domači muzej, ki bi bil pa kmalu pripravljen Cambonovo orožarno ob dvocevno pištole.

Cambonu se je pa zdelo, da pozna tudi žeparijevega tovariska.

Nosi je nizek črn klobuk s širokim trakom in zelo dolgo suknjo, kakrsne so nosili francoski duhovniki.

Cambon se je ustavil in napel možgane.

Kje neki je že videl ta bledi obraz s črno brado v zvezci s to dolgo, črno suknjo? Kar se je spomnil in zamrmral sam pri sebi:

— Ah, ali ni bil to on? Ne, saj ni mogoče! In vendar je tako podoben duhovniku in rue St. Etienne, mojemu sedetu, da lahko prisrežem, da je on.

Ta čas je odbila ura osem.

Armand Cambon je hitel na oni kraj Place Vendôme, ki ga je označila v pištemu neznana mama.

Tam je res stala kočija s kočijačem na koži. Pred njo je stala ženska postava v plašču in klobučku, na katerem je bil pritet bogato naguban pajčolan.

Cambon je stopil pogumno k neznanki, ki je nekoliko odgrnila pajčolan in z enim očesom radovedno gledala postavnega mladeniča.

— Monsieur, zdaj se mi, da nekoga pričakujete, — je dejala z zamolklim glasom.

Armand je imel prodajalec stanovanjske oblike predolg in preveč na- vdušen govor o svojih oguljenih capah. Poslušalo ga je kakih dvajset zjaj. Prodajalec je bil bledega, koščenega obraza, kar megovo telo je pa imelo izredno grobe dimenije. Kdor ga je videl od blizu, je spoznal, da ima vso svojo robo na sebi. Čim več je prodal, tem bolj suh je postajal. Slednjič je stal pred radovedneži v sami straži in hlačah, kar je pričalo, da je delal dobre kupči-

je. Tako oskuaben, obe roki polni denarja, je med splošnim smehom odhajal.

Armand se je smejal z drugimi, nenekrat je pa začutil, da ga je v gneči nekdo dregnil pod rebra. Hitro je segel z roko tia, kjer je čutil pritisk, in baš pravocašno je zadral tujo roko, v kateri je takoj spoznal svojo pištol.

— Kaj nameravate? — je vprašal onemoga, kateremu je pripadala roka in ki se spadal v tako zvano boljšo družbo.

— Oprostite, prosim, — je jecjal neznanec in vrgel pištolo proč. Toda... toda zdi se mi čudno, da hodite po mestu s takimi rečmi, — je pripomnil in se pomešal med množico.

— Bolj bi vam ugajalo, če bi bila denarnica, — je zamrmral Cambon. Sklonil se je, pobral pištolo in jo hitro spravil v žep.

Spoznal je takoj, s kom ima opraviti. Bal se je pa prepričal z žeparijem, ki je bil našel v žepu svojega bližnjega načita pštole namesto denarnice.

Skoro enako vesel, kakor žepar, da noben policaj ni videl incidenta, se je zatekel Cambon na drugo stran Place Vendôme in sklenil je bolj paziti na svoje žepe. Izprehajal se je še nekaj časa in opazil je, da gre čas hitreje od trenutka, ko je zasačil žeparija.

Slučajno se je ustavil njegov pogled na dveh gospodihi, ki sta se mu bližala. Ker je sijala luna, je lahko razločil potrebujuči obraz.

Eden je bil tisti, ki sicer ne zbirja orožja, za domači muzej, ki bi bil pa kmalu pripravljen Cambonovo orožarno ob dvocevno pištole.

Cambonu se je pa zdelo, da pozna tudi žeparijevega tovariska.

Nosi je nizek črn klobuk s širokim trakom in zelo dolgo suknjo, kakrsne so nosili francoski duhovniki.

Cambon se je ustavil in napel možgane.

Kje neki je že videl ta bledi obraz s črno brado v zvezci s to dolgo, črno suknjo? Kar se je spomnil in zamrmral sam pri sebi:

— Ah, ali ni bil to on? Ne, saj ni mogoče! In vendar je tako podoben duhovniku in rue St. Etienne, mojemu sedetu, da lahko prisrežem, da je on.

Ta čas je odbila ura osem.

Armand Cambon je hitel na oni kraj Place Vendôme, ki ga je označila v pištemu neznana mama.

Tam je res stala kočija s kočijačem na koži. Pred njo je stala ženska postava v plašču in klobučku, na katerem je bil pritet bogato naguban pajčolan.

Cambon je stopil pogumno k neznanki, ki je nekoliko odgrnila pajčolan in z enim očesom radovedno gledala postavnega mladeniča.

— Monsieur, zdaj se mi, da nekoga pričakujete, — je dejala z zamolklim glasom.

Armand je imel prodajalec stanovanjske oblike predolg in preveč na- vdušen govor o svojih oguljenih capah. Poslušalo ga je kakih dvajset zjaj. Prodajalec je bil bledega, koščenega obraza, kar megovo telo je pa imelo izredno grobe dimenije. Kdor ga je videl od blizu, je spoznal, da ima vso svojo robo na sebi. Čim več je prodal, tem bolj suh je postajal. Slednjič je stal pred radovedneži v sami straži in hlačah, kar je pričalo, da je delal dobre kupči-

je. Tako oskuaben, obe roki polni denarja, je med splošnim smehom odhajal.

Armand se je smejal z drugimi, nenekrat je pa začutil, da ga je v gneči nekdo dregnil pod rebra. Hitro je segel z roko tia, kjer je čutil pritisk, in baš pravocašno je zadral tujo roko, v kateri je takoj spoznal svojo pištol.

— Kaj nameravate? — je vprašal onemoga, kateremu je pripadala roka in ki se spadal v tako zvano boljšo družbo.

— Oprostite, prosim, — je jecjal neznanec in vrgel pištolo proč. Toda... toda zdi se mi čudno, da hodite po mestu s takimi rečmi, — je pripomnil in se pomešal med množico.

— Bolj bi vam ugajalo, če bi bila denarnica, — je zamrmral Cambon. Sklonil se je, pobral pištolo in jo hitro spravil v žep.

Spoznal je takoj, s kom ima opraviti. Bal se je pa prepričal z žeparijem, ki je bil našel v žepu svojega bližnjega načita pštole namesto denarnice.

Skoro enako vesel, kakor žepar, da noben policaj ni videl incidenta, se je zatekel Cambon na drugo stran Place Vendôme in sklenil je bolj paziti na svoje žepe. Izprehajal se je še nekaj časa in opazil je, da gre čas hitreje od trenutka, ko je zasačil žeparija.

Slučajno se je ustavil njegov pogled na dveh gospodihi, ki sta se mu bližala. Ker je sijala luna, je lahko razločil potrebujuči obraz.

Eden je bil tisti, ki sicer ne zbirja orožja, za domači muzej, ki bi bil pa kmalu pripravljen Cambonovo orožarno ob dvocevno pištole.